

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๔๑๕๔

ครั้งที่ ๕/๒๔๘๕ (ดำนัญญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันพฤหัสบดีที่ ๓๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

ณพระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา

เมื่อสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภา ฯ
กล่าวเปิดประชุมและอนุญาตให้สมาชิกสภา ฯ ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลได้
ตามลำดับ คือ

๑. นายแก้ว สิงหะเศษนทร์ (พิสิษฐ์) ตั้งกระทู้ถามว่า ย่อม
เป็นที่ประจักษ์กัน โดยทั่วไปว่า สถานการณ์ของโลกได้ทวีความ
คับขันยิ่งขึ้นตามลำดับเป็นเวลาแรมปีมาแล้ว แต่เหตุใดรัฐบาล
จึงยังไม่จัดการอัญเชิญพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระประยูร
ญาติให้เสด็จกลับประเทศไทย

นายดิเรก ชัยนาม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ตอบว่า ตั้งแต่เกิดสงครามในยุโรป รัฐบาลก็เป็นห่วงสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว และพระประยูรญาติอยู่มาก และได้เอาใจใส่ติดตามสถานการณ์
ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความปลอดภัยโดยใกล้ชิด กับใคร่จะให้
เสด็จพระราชดำเนินกลับอยู่ จนเมื่อวันที่ ๓๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๓

เล่ม ๕๘ หน้า ๔๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๕

สมเด็จพระศรีสวรินทิรา บรมราชเทวี พระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า ได้ทรงมีพระโทรเลขถึงสมเด็จพระราชชนนีว่า พระองค์ท่านทรงเห็นด้วยกับรัฐบาลในการที่จะให้เสด็จพระราชดำเนินกลับประเทศไทยโดยเร็ว และสมเด็จพระราชชนนีได้ทรงมีพระโทรเลขตอบมาว่า เมื่อได้คำนึงอย่างเอาใจได้ถึงพระอนามัย การทรงพระอักษร และสุขภาพของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแล้ว ยังไม่ทรงพระประสงค์จะกลับซึ่งรัฐบาลได้โฆษณาเรื่องนี้ให้ประชาชนชาวไทยทราบทั่วกันแล้ว

หนึ่ง ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๔๘๓ ผู้ช่วยราชเลขาธิการในพระองค์ซึ่งประจำอยู่กับสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้มีโทรเลขรับพระราชกระแสรับสั่งมายังนายกรัฐมนตรีว่า “เราขอขบใจอย่างสุดซึ้งในการที่ท่านเป็นห่วงในความปลอดภัยของเรา ซึ่งเราเห็นอกเห็นใจอย่างยิ่ง เรายังคิดว่าประเทศสวีเดนยังคงเป็นที่ปลอดภัยเป็นแน่สำหรับตัวเรา เราได้ตั้งใจและได้ตกลงที่จะไปพักผ่อนที่บนภูเขาและจะอยู่ที่นั่นต่อไป หากจำเป็น โปรดวางใจเถิดว่า เราจะรักษาตนเอง ความรับผิดชอบในการตั้งใจนี้เป็นของเราโดยเต็มเปี่ยม”

แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาลมิได้นิ่งนอนใจ ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายคอยระวังและติดต่อโดยใกล้ชิดเพื่อสนองพระราชภาระอันเกี่ยวกับความปลอดภัยอยู่เสมอแล้ว

๒. นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) ตั้งกระทู้ถามว่า บ้านสงวน ตำบลสงวน อำเภอเมืองสุรินทร์ เป็นบ้านใหญ่โตตั้งอยู่ห่างจาก สถานีตำรวจอำเภอเมืองประมาณ ๕๐๐ เส้น ประชาชนนับตั้ง แต่ ยังไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ประจำสำหรับคุ้มครองให้ความปลอดภัย แก่ราษฎร ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า รัฐบาลจะตั้งกิ่งสถานีตำรวจ และส่งตำรวจไปอยู่ประจำในบ้านสงวนนี้จะได้อหรือไม่

ขุนสุมหากรहितะคดี รัฐมนตรี ตอบว่า การที่จะตั้งกิ่งสถานี ตำรวจและส่งตำรวจไปอยู่ประจำในบ้านสงวนนั้น ทางราชการได้ พิจารณาแล้ว เห็นว่ายังไม่อยู่ในขั้นที่จะทำเช่นนั้น เพราะปรากฏว่า ราษฎรในบ้านสงวนส่วนมากเป็นผู้รักสงบ ไม่ใคร่มีคดีเกิดขึ้นมาก มายนัก จะมีบ้างก็เป็นเรื่องเล็กน้อยและน้อยราย แต่ถึงกระนั้นก็ได้ ทางการก็ได้จัดสายตรวจออกไปตรวจเป็นการประจำอยู่เต็มอมีได้ขาด

๓. นายพันธ์ มุณเฑาะฏ (สุรินทร์) ตั้งกระทู้ถามว่า ตามนโยบาย ของรัฐบาลซึ่งได้แถลงข้อดีแก่ราษฎรว่า จะดำเนินการจัดตั้ง ทัศนศึกษานักโทษที่ ประพฤติดีเพื่อปลูกฝังการ อาชีพอันจะ เป็นผลในทางบ่งกั้นการกระทำผิดนั้น ปรากฏว่านักโทษที่ไปก่อความ เดือดร้อนให้แก่ราษฎรและเจ้าหน้าที่ปราบปรามในจังหวัดสุรินทร์และ จังหวัดบุรีรัมย์นั้น ส่วนมากเป็นนัก โทษที่หลบหนีการควบคุมจาก ทัศนศึกษาคัดของไม่ จึงขอทราบว่ กระทรวงมหาดไทยมีนโยบาย

ที่จะควบคุมมิให้นักโทษที่คลอดไม่หดบั้นไปกระทำคามผิดชั้นอีก
ได้หรือไม่

ขุนสมาหารหิระคดี รัฐมนตรี ตอบว่า นโยบายที่จะควบคุม
นักโทษหดบั้นจากการควบคุมไปกระทำผิดนั้น กระทรวงมหาดไทย
ได้ตระหนักอยู่เป็นอย่างดี ได้พยายามเอาใจใส่ป้องกันตลอดมา
สำหรับเรือนจำของไม่ ไม่ใช่ทัศนคติของไม่นี้ นอกจากการ
ควบคุมป้องกันโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ยังได้ตั้งสถานีตำรวจประจำ
ชั้นยังเรือนจำโดยเฉพาะ เพื่อให้กำกับการควบคุมเพียงพอที่จะวาง
ใจได้ต่อไป นอกจากนี้ยังกำลังพิจารณาดำเนินการ สร้างสถานที่คุม
ขังให้ถาวรมั่นคงเพื่อป้องกันการหดบั้นอีกด้วย

๕. นายพันธุ มุงคำสตร์ (สุรินทร์) ตั้งกระทู้ถามว่า ทางหลวง
สายอำเภอท่าตูม-สุรินทร์ รัฐบาลได้จ่ายเงินเป็นค่าสร้างและซ่อม
แซมมีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนไม่น้อย แต่สภาพของทางสายนี้ก็ยังคงอยู่
ในสภาพเดิม กล่าวคือใช้สัญจรไปมาได้สะดวกเป็นบางฤดู จึงขอ
เรียนถามว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะสร้างทางสายนี้ซึ่งเป็นสายสำคัญ
ให้ผู้สัญจรไปมาได้สะดวกตลอดฤดูกาลหรือไม่ เพราะเหตุใด

ขุนสมาหารหิระคดี รัฐมนตรี ตอบว่า ทางหลวงสายท่าตูม-
สุรินทร์ เป็นถนนหนึ่งของทางสายสุรินทร์-บ้านเข็ญ ซึ่งเป็นเส้นทาง
ในโครงการปี ๖๘ ปีของรัฐบาล แต่ยังมีใ้เวลาการก่อสร้างถึงขีด

สมบูรณ์ในขณะนี้ ก็เนื่องจากความสำคัญยังอยู่ในลำดับหลัง แต่เพื่อช่วยเหลือนราษฎรให้ได้ใช้ทางสายนี้ไปพลางก่อน จังหวัดก็ได้จัดการดูแลบำรุงรักษาให้ตามส่วนที่ได้รับของงบประมาณ

๕. ร.ท. ชุณศรีไกรพิศิษฏ์ (อุตรธานี) ตั้งกระทู้ถามว่า ปรากฏว่ามีเครื่องซึ่ง ดวง วัด ซึ่งผู้จำหน่ายได้ไปขอให้สำนักงาน กตางซึ่งดวงวัดตรวจประทับตราว่าถูกต้องนั้น มีการตรวจประทับตราซ้ำกว่าปกติทุกราย ซึ่งทำให้เจ้าของต้องเสียเวลาการจำหน่ายขาดรายได้ไป ทั้งนี้ขอเรียนถามว่า เป็นเพราะเหตุใด

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ตอบว่า การตรวจสอดประทับตราเครื่องซึ่งดวงวัดนี้ เป็นงานฝ่ายวิชาการ เครื่องบางชนิดทางการจำต้องกักไว้ก่อน ๆ ลงมือกระทำการตรวจสอดเช่นเครื่องที่ประกอบด้วยไม้ จะต้องกักรอไว้จนเห็นว่า ไม่นั้นแห้งอยู่ตัวแล้ว จึงจะลงมือทำการตรวจสอดได้ แต่ทั้งนี้ก็ไม่ทำให้ล่าช้าไปกว่าที่จำเป็นหรือผิดปกติ ผู้ทำ ผู้ส่ง ผู้ซอมมีการติดต่อ นำเครื่องมาให้ตรวจสอดถูกต้อง ได้รับเครื่องที่ตนได้ส่งไว้ตรวจก่อน ๆ ที่ได้ตรวจสอดแล้วกลับไปทุกฉบับทยอยกันไปเรื่อย จึงไม่น่าจะทำให้ผู้จำหน่ายเครื่องซึ่งดวงวัดเหล่านี้ขาดรายได้ได้ คงไปเป็นผลิตภัณฑ์แล้วถึงเครื่องซึ่งดวงวัดที่ผ่านการตรวจสอดของเจ้าหน้าที่ ในระยะ ๓ เดือน
หลังนี้ คือ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ ๗,๐๕๓ เครื่อง มีนาคม

พ.ศ. ๒๕๑๕ ๒๓,๓๓๘ เครื่อง เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ๘,๕๘๕
เครื่อง ทั้งจะเห็นได้ว่าในวันหนึ่ง วันหนึ่งมีเครื่องซึ่งดวงวัดพร้อม
ที่จะจำหน่ายได้ถึงวันละ ๕๐๐ กว่าเครื่อง

๖. พต. ต. พระยาอมรวิชัยสรเดช (ดำปาง) ตั้งกระทู้ถามว่า
เวลานี้ราษฎรในจังหวัดดำปางนิยมการทำสวนอ้อยส่งโรงงานน้ำตาล
ไทยกันมากยิ่งขั้น แต่โรงงานน้ำตาลไทยไม่สามารถรับหีบอ้อยตาม
ความประสงค์ของราษฎรได้ เพราะโรงงานหีบอ้อยได้ในปริมาณ
น้อยกว่าความต้องการ ฉะนั้นใคร่ทราบว่ รัฐบาลดำริจะเพิ่มคุณ
ภาพของเครื่องจักรในโรงงานให้หีบอ้อยได้ในปริมาณมากยิ่งขั้นกว่าเดิม
อีกบ้างหรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์อุทกกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ
การ ตอบว่า โรงงานน้ำตาลดำปางนั้น เมื่อก่อสร้างใหม่สามารถ
หีบอ้อยได้ ๕๐๐ ตันต่อวัน ในปีแรกอ้อยไม่มีพอจะหีบ ต่อมาชาว
ไร่อ้อยเห็นผลดีได้มีการปลูกมากขึ้น จึงได้ขยายโรงงานให้สามารถ
หีบอ้อยได้วันละ ๘๐๐ ตันแล้ว การที่จะขยายต่อไปนั้น ไม่ใช่เพิ่ม
เครื่องจักรบางส่วนอย่างที่ขยายในครั้งที่ ๑ หากแต่จะต้องขยาย
เป็นการใหญ่เกือบจะกล่าวได้ว่าเป็นการจัดทำโรงงานใหม่อีก ๑ โรง
 ฉะนั้นจะต้องคอยดูกรณีแวดล้อมไปก่อน ถ้าเหตุการณ์อำนวยทางราช
การก็ยินดีจะขยายอีก แต่ไม่ใช่ในขณะนี้

๗. ขุนอนุสรกรรม (นครพนม) ตั้งกระทู้ถามว่า ตามที่รัฐบาลได้จัดการศึกษาผู้ใหญ่ชน โดยมีได้จำกัดอายุของผู้สมัครเรียนนั้นยอมเป็นองค์การที่ดี และในต่างประเทศบางประเทศเขาไม่ได้จำกัดอายุผู้สมัครเรียนก็จริง แต่การที่เป็นอยู่ในประเทศของเราเวลานี้ โดยเฉพาะผู้สมัครเรียนที่มีอายุมากแต่ระหว่าง ๕๐ ปี ที่ได้สมัครเข้าเรียนด้วยการปลุกปลอบ ครั้นเมื่อจับเรียนเข้าจริง ๆ ก็มักขาดการเรียนเป็นจำนวนมาก โดยอ้างว่าอายุมากแล้ว หูตาไม่ค่อยดี ถึงจะเรียนไปก็ไม่สู้จะได้ประโยชน์ยิ่งไปกว่าเวลาการทำมาหาเลี้ยงชีพที่ยากจน จึงมักหัดก่เดียงขาดการเรียนบ่อย ๆ และหนักเข้าก็พาดไม่ไปเรียนเอาเฉย ๆ ซึ่งทำให้เป็นตัวอย่างแก่คนอื่นไปด้วย โดยรู้ว่าการเข้าเรียนนั้นตามใจสมัครปราศจากการบังคับ เพื่อให้การศึกษาผู้ใหญ่ก้าวหน้าตามนโยบายที่ดี จึงขอเรียนถามดังนี้ ๑. การเป็นเช่นนี้รัฐบาลได้ทราบแล้วหรือไม่ ๒. รัฐบาลได้ดำริที่จะจำกัดอายุของผู้สมัครเรียนให้พอสมควรหรือไม่ ๓. รัฐบาลจะมีวิธีแก้ไขที่จะไม่ให้มีการขาดเรียนดังกล่าวนี้ประการใดบ้างหรือไม่

พด. ร.ท. หลวงดิษฐ์สงครามชัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ ตอบว่า ๑. เรื่องที่ถามมานั้น ข้อเท็จจริงยังไม่ปรากฏแน่นอน แต่กระทรวงธรรมการก็ได้ตั้งกำรับเจ้าหน้าที่อยู่เสมอ ให้

ดำเนินการศึกษาผู้ใหญ่เพราะผู้ที่มีความสามารถในการเรียน ๒. ขณะ
นี้การเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ยังไม่มี การจำกัดอายุ ถ้าจะมีการจำกัด
อายุก็อาจต้องมีการบังคับ ๓. การศึกษาผู้ใหญ่เป็นของใหม่ อยู่ใน
ระหว่างการทดลองเรื่องที่ถามจึงเป็นเรื่องจะต้องสอบสวนหาหลักฐาน
และช่องทางในการแก้ไขต่อไป

ส่วนกระทู้ถามของนายบุญศรี วิญญูรัตน์ (เชียงใหม่) เรื่องการ
สหกรณ์ในจังหวัดเชียงใหม่ กระทู้ถามของนายพันซ์ มุตศาสตร์
(สุรินทร์) เรื่องตำรวจตรีศึกษา และกระทู้ถามของ ร.ท. ชุมศรีไกร
พิศิษฐ์ (อุดรธานี) เรื่องทางรถไฟสายขอนแก่น-อุดรธานีนั้น ผู้ตั้ง
กระทู้ทั้ง ๓ ได้ขอถอน สำหรับกระทู้ถามของ พต. ต. พระยาอมรวิสัย
สรเดช (ลำปาง) เรื่องทางที่จะทราบผลของงานที่ตั้งไปนั้น รัฐบาล
ขอเลื่อนการตอบไป และกระทู้ถามของนายวิไล เบ็ญจดิษฐ์ (ยะลา)
เรื่องบุคคลภายนอกมารับเขียนคำร้องในสถานที่ราชการนั้นผู้ตั้งกระทู้ไม่
มาประชุม ประธานสภาฯ จึงสั่งให้เลื่อนไป

รัฐบาลได้อนุมัติขอเปิดยื่นระเบียบบวระโดยให้น้ำรางวัลพระราช
บัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดตานี ศาลจังหวัดนครจำปาศักดิ์ ศาล
จังหวัดพิบูลสงคราม และศาลจังหวัดพระตะบอง พุทธศักราช ๒๕๗๔
และร่างพระราชบัญญัติการใช้กฎหมายบังคับแก่คดีซึ่งมรดกเกิดขึ้น
ในดินแดนที่ประเทศไทยได้คืนจากประเทศฝรั่งเศส พุทธศักราช ๒๕๗๔

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๕๑๖๒

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขึ้นพิจารณาภายหลังการตอบกระทู้ถาม

ที่ประชุมอนุมัติ

เนื่องจากประธานสภาฯ มีกิจธุระ จึงได้มอบให้ พด. ต. พระประจักษ์จันทน์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการแทน

ทำการแทนประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดตานี ศาลจังหวัดนครปฐม ศาลจังหวัดพิจิตร ศาลจังหวัดพระตะบอง พุทธศักราช ๒๕๑๔ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ต่อที่ประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ เรื่องตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นเสนอคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เพื่อลงนามออกประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ทำการแทนประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติการใช้กฎหมายบังคับแก่คดีซึ่งมูลกรณีเกิดขึ้นในดินแดนที่ประเทศไทยได้คืนจากประเทศฝรั่งเศส พุทธศักราช ๒๕๑๔ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ต่อที่ประชุม

ที่ประชุมได้ลงมติให้เปลี่ยนชื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำและดีทริชของบุคคลซึ่งได้เกิดขึ้น
หรือมีอยู่ก่อนในดินแดนที่ประเทศไทยได้คืนจากประเทศฝรั่งเศส พุทธ
ศักราช ๒๕๑๕ และที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้ลงมติให้นำ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นเสนอก่อนคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
เพื่อลงนามออกประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ทำการแทนประธานสภา ฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการ
ทำคินนาและคินนา พุทธศักราช ๒๕๑๕ ของรัฐบาล ซึ่งค้างการ
พิจารณามาจากคราวประชุมครั้งก่อนต่อที่ประชุม

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และได้ลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ไปให้คณะกรรมการวิสามัญซึ่งได้ตั้งขึ้นมีจำนวน ๑๓ นาย
พิจารณา ดังมีรายชื่อนามต่อไปนี้

๑. พ.อ. พระอุดมโยธาธิบุตร ตมาชิกประเภทที่ ๒
๒. หลวงบรรณดาราประสิทธิ์
๓. นายประทุม รมยานนท์
๔. หลวงดิษฐ์กิจปรีชา
๕. นายเจริญ บัณฑโร

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๕๑๖๕

๖. นายพัน พรหมพิทักษ์	ตมาชิกประเภทที่ ๓ (บุรีรัมย์)
๗. นายฟอง ตีตติธรรม (อุบลราชธานี)	ตมาชิกประเภทที่ ๓
๘. นายเชมชาติ มุณยรัตน์	ตมาชิกประเภทที่ ๓ (ร้อยเอ็ด)
๙. นายสว่าง สนิทพันธ์ (สุพรรณบุรี)	ตมาชิกประเภทที่ ๓
๑๐. พต. ต. พระขจรเนติยุทธ	ตมาชิกประเภทที่ ๒
๑๑. นายพัน สุพรรณสาร	ตมาชิกประเภทที่ ๓
- (พระนครศรีอยุธยา) กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน นับแต่
วันที่สภาฯ ลงมติ

ทำการแทนประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติช่วยอาชีพ
และวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๑๔ ของรัฐบาล ต่อที่ประชุม

รัฐบาลได้แถลงถึงความประสงค์ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อสงวนอาชีพและวิชาชีพบางประเภท
เป็นอาชีพสงวนเฉพาะประชาชนชาวไทย

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้ไปให้คณะกรรมการวิสามัญซึ่งได้ตั้งขึ้นมีจำนวน ๑๑ นายพิจารณา
จึงมีรายงานต่อไป

วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๗๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๔๑๖๒

ถึงหมัดกิดโดเมตรที่ ๒๕ พุทธศักราช ๒๔๗๔ ของรัฐบาล คัดที่
ประชุม

รัฐบาลได้ แດดงถึงควมประดงค้ในการเด่นอรวงพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ มีใจควมสำคัญว่า เพื่อให้เวนค้ขอสงหาริมทรพย์เพื่อ
สร้างทางหดวงสายณะเชิงเทรว-ปรำจันบุรี ตอนจากปรำจันบุรี ถึง
บ้านโคกมอญ ระหว่งหมัดกิดโดเมตรที่ ๐ ถึงหมัดกิดโดเมตรที่ ๒๕
ในท้องที่อำเภอมืองปรำจันบุรี และอำเภอสร์มหาโพธิ์ จังหวัด
ปรำจันบุรี

เมื่อได้มีการอภิปรำยกันเด่ว ที่ประชุมตงมติรับหมัดกการแห่ง
ร้างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และตงมติให้สร้างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ไปให้คณะกรรมาธิการสำมัญชุตที่ ๑ พิจำรณำ กำหนดการ
แปรญัตติภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่สภำฯ ตงมติ

ทำกำรแทนประขำนสภำฯ เด่นอรวงพระราชบัญญัติเวนค้ขอสงห
ริมทรพย์เพื่อสร้างทางหดวงสายบางช่อน - สระพำนพระรำน ๖ - บาง
กอกน้อยเชื่อมทางหดวงสายชนบุรี - นครปฐม และถนนอิสสระภำพ
พุทศักรำช ๒๔๗๔ ของรัฐบาล คัดที่ประชุม

รัฐบาลได้ แດดงถึงควมประดงค้ในการเด่นอรวงพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ มีใจควมสำคัญว่า เพื่อให้เวนค้ขอสงหาริมทรพย์เพื่อ
สร้างทางหดวงสายบางช่อน - สระพำนพระรำน ๖ - บางกอกน้อย เชื่อม

ทางหลวงสายชนบุรี - นครปฐม และถนนอิสสระภาพในท้องที่อำเภอ
บางกอกน้อย และกิ่งอำเภอบางกอกใหญ่ จังหวัดชนบุรี

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ไปให้คณะกรรมการสามัญชุดที่ ๓ พิจารณา กำหนดการ
แปรญัตติภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่สภาฯ ลงมติ

ทำการแทนประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติ โอนที่ดินซึ่ง
เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลปากคลองบางปลากด อำเภอ
เมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่กระทรวงธรรมการ
พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล ต่อที่ประชุม

รัฐบาลได้แถลงถึงความประสงค์ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อโอนที่ดินพระตำหนักเจ็ดซึ่งเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลปากคลองบางปลากด อำเภอ
เมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่กระทรวงธรรมการ
เพื่อใช้ในการพระพุทธรักษา

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปให้คณะกรรมการ
สามัญชุดที่ ๓ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน นับ
แต่แต่วันที่สภาฯ ลงมติ

ทำการแทนประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลพระดัก อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ให้แก่นายอับดุลวาฮิบ นายอาวัดคาน และนายบุเดน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล ต่อที่ประชุม

รัฐบาลได้แถลงถึงความประสงค์ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้แก่นายอับดุลวาฮิบ นายอาวัดคาน และนายบุเดน โดยนายอับดุลวาฮิบ นายอาวัดคานและนายบุเดนจะโอนที่ดินในตำบลเดียวกันให้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เพื่อกระทรวงมหาดไทยจะได้ใช้เป็นที่ตั้งเรือนจำและเป็นทางหลวงต่อไป

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปให้ คณะกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๑ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่สภาฯ ลงมติ

นายเฉลา เตาदानนท์ (ตราด) เสนอญัตติขอเปิดย่นระเบียบวาระโดยให้นำญัตติร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลขึ้นพิจารณาก่อนที่ประชุมอนุมัติ

ทำการแทนประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติจำกัดสิทธิคนไทยผู้กระทำการอันเป็นภัยแก่ชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล ต่อที่ประชุม

เล่ม ๕๗ หน้า ๔๑๖๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๗๕

รัฐบาลได้แถลงถึงความประสงค์ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อมิให้คนไทยผู้กระทำการอันเป็น
ภัยแก่ชาติใช้สิทธิหรือได้รับประโยชน์ในฐานะที่เป็นคนไทย

ที่ประชุมได้อภิปรายกันในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จนหมดเวลา
ประชุม ทำการแทนประธานสภาฯ จึงสั่งให้เลื่อนการพิจารณาไปใน
คราวประชุมหน้า

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๓ นาฬิกา

คหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖/๒๔๗๕ (ตามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันพฤหัสบดีที่ ๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา

เมื่อสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภาฯ กล่าว
เปิดประชุม และเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาฯ
ครั้งที่ ๖ และ ๗/๒๔๗๓ (วิถามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓